

Một bà vợ kia nói với chồng bà như sau: Đợi vợ tôi ngoài gia đình, chồng tôi là một người hiền hòa, dễ dãi và vui tính. Ai cũng nói tôi có phúc, có ông chồng hiền lành. Nhưng thực tế không phải như vậy. Không ai nghe nói chồng tôi như ông tôi nghe, không ai biết như ông tôi biết, vì thực ai cũng nghĩ là ông hiền và dễ thương. Tôi chia sẻ như ông tôi này vì tôi quá mà không biết làm sao. Có thể nói, trong suốt mười lăm năm chung sống, tôi biết chồng hành động bằng lời nói thông suốt xuyên. Mỗi khi vợ chồng có điều bất đồng ý kiến là chồng tôi cần nhận sự thật từ ông tôi để liên tiếp, có khi suốt cả đêm, rồi đến sáng ông tôi lại cho tôi, nói là vì tôi mà ông mất ngủ. Thông suốt như ông chồng này bất đồng ý kiến lúc đầu rất nhẹ, không đáng gì cả nhưng chồng tôi cần tôi giận lên nên thành lần chuy. Lúc nào ông cũng nói là tôi tôi mà vợ chồng cãi nhau. Nếu tôi lên cố gắng gì thích thì ông nói, báo tôi không được nói mà phải yên lòng nghe ông nói. Và rồi ông nói khoảng 20 phút đến 2 tiếng để ông, còn tôi phải yên lòng nghe, dù là đang ban đêm hay ban ngày. Ông nhắc đi nhắc lại như ông chồng này ông đã nói nhiều lần và luôn luôn nói là ông phải còn tôi quý. Tôi không muốn lý do chồng như ông này từ lúc sống bên người chồng như thế này không sống thì muốn, tôi cũng sẽ bỏ bỏ nh tâm thần.

Chúng tôi biết trong sự quý vợ nghe chồng trình Tin Lành hôm nay cũng có nhiều người đang biết người phải người hành động bằng lời nói và tất cả mong chúng ta sẽ nhìn thấy và không dùng lời nói để làm khổ nhau nữa.

Sách Châm Ngôn trong Thánh Kinh Cựu Ước dạy rất nhiều về những hành động của lời nói và cách sẽ để ông tôi nói. Lời Chúa cho chúng ta ít nhất mười nguyên tắc sau đây:

1. Lời nói có sức mạnh rất lớn vì thế chúng ta phải cẩn thận khi sẽ để ông tôi nói
2. Chúng ta cần giữ tâm trí trong sạch vì là nơi phát xuất từ thông và lời nói
3. Trong tiến trình đi thi, nghe quan trọng hơn nói
4. Lời nói thì suy nghĩ gây nhiều tai hại
5. Lời nói trong lúc nóng giận rất nguy hiểm
6. Lời nói đúng lúc, đúng chỗ có giá trị lớn
7. Lời nói nhân từ có tác động tốt
8. Nói nhiều sự vấp váp và làm lời nhiều
9. Nói thật như nói với lòng yêu thương
10. Hãy tránh tính hay cần nhận và tranh cãi

Trong Câu Chuyện Gia Đình kỳ trước, chúng tôi có nói về nguyên tắc thứ ba, đó là: Trong tiến

trình đi thi, nghe quan trọng hơn nói. Theo Lời Chúa dạy, người nghe hiểu chứ không nói hiểu là người khôn ngoan. Chúng ta không chỉ nghe lời khen, lời khích lệ nhưng cũng cần nghe lời quở trách và lời khuyên dạy.

Nghe dạy đời hàng nói: Trong tiến trình đi thi, chúng ta cần nghe dạy đời hàng nói. Đây là điều rút ra từ việc nhìn thấy rằng chúng ta không đi và không áp dụng nên đi thi gì cả chúng ta với người chung quanh, nhất là với người phải thi hay có nạn đói. Bị t bao nhiêu lần với chúng ta hay phiến nhau chỉ vì nghe chưa rõ hoặc nghe chưa xong mà đã phản ứng hay đã trả lời. Châm Ngôn 18:13 dạy: Trách lời trước khi nghe, ấy là sự điên dại cho ai làm vậy. Câu này cho thấy, khi một người nghe chưa rõ, nghe chưa đầy đủ mà đã trả lời hay bày tỏ phản ứng là người thiếu khôn ngoan. Đây là điều xảy ra hàng ngày trong gia đình cũng như giữa bạn bè với nhau. Khi trò chuyện, chúng ta thường không kiên nhẫn lắng nghe nhưng muốn nói lên ý của mình, vì thế chúng ta vội phản đối hoặc trả lời trước khi nghe, chính vì thế mà sinh ra hiểu lầm và thiếu thông cảm. Có người người, khi vội hay chúng ta bắt đầu nói điều gì thì ngắt ngang và nói: Bị rồi, khó lắm, nói mãi! Nhưng người nói như thế thường chỉ biết vì người đi thi với mình, vì chưa nghe đến nội dung của bài làm sao biết được. Là con người hiểu hơn, chúng ta không thể đứng trong tâm trí người khác, vì thế, dù chúng ta biết một người đã lâu hoặc biết khá hiểu với một người nào, chúng ta vẫn cần nghe nhưng người đó chia sẻ, bày tỏ lời nói và cảm xúc, để thấu hiểu người đó. Trách lời trước khi nghe là điều nguy hiểm, nó không giúp ta hiểu nhau và thông cảm nhau hơn nhưng có thể gây ra hiểu lầm, phiến kiến và đào sâu hố chia rẽ giữa hai người.

Nếu trong gia đình có vợ và chồng đều chú ý lắng nghe khi người kia có điều muốn nói, không nhưng chú ý nghe nhưng còn có giọng điệu hiểu tâm tình và cảm xúc của nhau, giữa vợ chồng sẽ có sự thông cảm; như đó tình cảm vợ chồng sẽ đầm ấm, sẽ hiểu nhau, gần gũi gia tăng. Người người, nếu vợ chồng không kiên nhẫn lắng nghe để biết ý nhau và thông cảm với nhau, vợ chồng sẽ có những điều hiểu lầm, buồn phiền. Nếu chúng ta xem việc vợ chồng không trò chuyện, tâm tình với nhau là điều không quan trọng và không sợ ảnh hưởng đến mối quan hệ, giữa vợ chồng sẽ có sự ngăn cách, thậm chí, không ai trò chuyện với ai mà cũng không ai hiểu ai nữa. Vợ chồng với nhau nên bên nhau, với nhau sinh hoạt bình thường nhưng bên trong hai người là hai tâm hồn cô đơn. Theo bản tính Chúa ban, các bà các cô thích nói hiểu hơn các ông. Cũng có những người ít nói nhưng đa số các bà thường muốn bày tỏ tâm tư và cảm xúc bày tỏ với người nói. Các bà cần nói và cần có người lắng nghe. Lời Chúa dạy chúng ta phải nghĩ đến phúc lợi của người khác chứ không chỉ nghĩ đến phúc lợi của riêng mình. Sứ đồ Phao-lô viết: Mỗi một người trong anh chị em chỉ tìm lợi riêng cho mình, nhưng hãy chú trọng đến lợi ích của người khác nữa (Phi-líp 2:4, Bản Dịch Mới). Thưa hành Lời Kinh Thánh dạy, nếu các ông thấu hiểu thì hãy dành thì giờ lắng nghe và nói để hiểu và thông cảm với vợ. Các bà cũng cần quan tâm lắng nghe chồng nói để có thể hiểu chồng và thông cảm với chồng. Khi giữa vợ chồng có sự thông cảm, hôn nhân sẽ hạnh phúc, bền lâu.

4. Lời nói thiêu suy nghĩ gây nhieu tai hại - Kinh Thánh dạy rằng nhieu lời nói thiêu suy nghĩ, thiêu thẹn trng thng đem lời nhieu tai hại. Châm Ngôn 12:18 dạy: Lời vô đđ đâm xoi khác nào gmm, nhng lli ngli khôn ngoan vn là thu c hay. Nhng ngli bđau nói đó hoc th y gì hay nghĩ gì thì nói ra ngay, thng gây tai hại hn là xây đng khi đli thoải vli ngli chung quanh. Có ngli bi t li nói c a mình gây t n thng cho ngli nghe nhng không s a đli mà còn hãnh đln v tính x u đó. Có li quý v đã tng nghe nhng ngli nói: Tính tôi là v y đó, nghĩ gì là nói li n; tôi nói thng, nói th t, ai đng ch m thì ráng ch u. Theo Li Chúa dạy, ngli không c n th n trong li nói là thiêu khôn ngoan, vì li nói cũng gi ng nh lli gmm, có th đâm vào lòng, gây đau đ n cho ngli nghe và khi n cho mli quan h vli ngli chung quanh không t t đ p. Chúng ta hãy tng tng, trong gia đình n u v chng lúc nào cũng nói nhng li đay nghi n, chua cay, đâm vào lòng nhau thì đli sng hai v chng đó đau kh bi t bao. Có nhieu ngli ch vì nhng li nói đ c h i, tàn ác c a ngli khác mà bu n kh, sinh b nh mà ch t.

Nói cách vli vàng, h p t p cũng là đli. Châm Ngôn 29:20 dạy: Con có th y m t ngli ăn nói h p t p không? K ngu đli còn có hy vng hn ngli đó (B n D ch M i). B n Kinh Thánh Đln Ý thì nói: Ngli ngu đ n còn khá hn ngli vli nói. Có li chúng ta nghĩ sao Kinh Thánh dùng t quá nng nh th đ ch nhng ngli nói năng h p t p, thiêu suy nghĩ; tuy nhiên, n u nghĩ li h u qu c a nhng li nói đó, chúng ta th y li Chúa nói m nh nh th là đúng, đ c nh cáo chúng ta phli c n th n khi s đng li nói. Cách ngôn Tây phng có câu: Hãy u n lli b y l n tr c khi nói, hàm ý là chúng ta phli suy nghĩ c n th n tr c khi nói. Chúng ta phli c n th n mli khi nói vì m t li đã nói ra không th nào l y li, nh bát n c đã đ xu ng đ t không th nào h t lên đ c. Nhieu khi vì m t li nói thiêu suy nghĩ mà chúng ta gây tai hại cho chính mình, khi n ngli chung quanh m t đi lòng kính trng hoc lòng tin c y chúng ta. Có nhng nhà lãnh đ o chính tr hay lãnh đ o tôn giáo, ch vì m t li nói thiêu suy nghĩ mà phli m t ch c, phli xin li công chúng và câu nói tai hại đó theo đui ngli đó su t c cu c đli. Chúa bi t rõ nh hng tai hại c a nhng li nói thiêu suy nghĩ nên li Chúa dạy: Ai gi l y mi ng và lli mình, gi linh hn mình khli hoc n n (Châm Ngôn 21:23).

Minh Nguyên

Chng Trình Phát Thanh Tin Lành